

Julehilsen fra sjefredaktøren

Katharine Cecilia Williams Williams

Katharine Cecilia Williams (foto: Thomas Brun/NTB)

Redaktørens arbeid har mange paralleller til terapeutens. I likhet med terapeuten må redaktøren holde fokus fremover og skape kosmos av kaos gjennom tidvis krevende prosesser. De har også til felles at arbeidet de utfører, er lite håndfast og konkret. Innsatsen som kreves for å komme i havn, enten det er snakk om psykologisk bedring eller en trykt artikkel, er usynlig.

Prosaisk, men viktig

Gjennom året som nå er på hell, har redaksjonen nedlagt en stor arbeidsinnsats for å gjøre fagtidsskriftet rustet for fremtiden. Arbeidet har ikke vært merkbart for andre enn oss i redaksjonen. Digitalisering er stikkordet, og antakelig er ikke alle timene som er nedlagt i å tagge de tusenvis av artikler i arkivet for å få bedre søkefunksjon, særlig spennende lesning. Ei heller at vi har fått ordnet det slik at CC BY-lisenser nå blir mulig å lese maskinelt. Eller at artikler heretter vil komme i PDF-, HTML- og XML-format. Psykologtidsskriftets artikler får nå antall siteringer registrert. Oppsettet for byline vil være slik at det blir mulig for biblioteker å høste artiklene til sine arkiv. Stoffet som blir publisert, får tilført tydelige referanseopplysninger i artiklens metadata. Tidligere har studenter som har henvist til artikler fra Psykologtidsskriftet, fått dispensasjon fra å bruke APA-standard i referanselistene, fordi det har vært så vanskelig å finne de nøyaktige opplysningene. ScholarOne manuskriptsentralen er allerede blitt tatt i bruk for vitenskapelige artikler, og redaksjonen vil gradvis gå over til å bruke denne plattformen til manusoppfølging også for andre sjangere. I tillegg til å frigjøre redaksjonelle ressurser hjelper manussentralen oss å ivareta alle kravene som stilles i Vancouver-gruppens retningslinjer. Fordi ingen artikkel er lik, er dette prosedyrer som ikke er mulig å gjøre manuelt. Jeg skal ikke gå inn på alle detaljene i arbeidet som er gjort for å oppgradere vår redaksjonelle produksjonsflyt, siden det ville innebære en lang og gledesfattig tekst. Dette skulle jo være en julehilsen.

Gledelige nyheter

Men det er med glede og entusiasme jeg kan meddele at fra januar 2025 vil du merke at Psykologtidsskriftet er blitt annerledes. Vi går fra å publisere månedlig på papir først til fortløpende publiseringer på nett. I dagens medieverden og for den typen utgivelse vi er, vil det å holde tilbake artikler i en eller flere måneder ikke være bærekraftig i lengden. I forbindelse med denne endringen vil vi i større grad kuratere de månedlige papirutgavene.

Målet er å gi leserne våre jevnlig tilgang på nytt stoff på nett, samtidig som papirutgavene skal ha et innhold som favner bredest mulig for en profesjon som har blitt svært heterogen. Med ny teknisk infrastruktur, ny redaksjonell produksjonsflyt og nye nettsider ble det nødvendig med en ny papirutgave. Desember 2024 er derfor siste gangen Psykologtidsskriftet kommer ut i nåværende grafisk design. Fra nyttår får papirutgaven ny drakt. Psykologtidsskriftet får et grafisk uttrykk og en funksjonalitet som samsvarer med vår redaksjonelle strategi, som kort oppsummert handler om at vi skal publisere psykologfaglig kunnskap og være en arena for psykologers kunnskapsdeling. For å sitere

det daværende redaktør for Tidsskrift for Norsk psykologforening Ellen Hartmann uttrykte i 1973, skal psykologenes fagtidsskrift være «... et middel mot faglig isolasjon». Mye har endret seg siden den gang, men kjernen forblir den samme.

En sjelden diamant

At Psykologtidsskriftet har blitt transformert gjennom årenes løp, vises blant annet ved at vi har blitt open access. Du trenger ikke lenger å logge deg inn på våre nettsider, alt innhold ligger fritt og åpent tilgjengelig. Psykologtidsskriftet er en diamant open access-utgiver, som innebærer at vi hverken tar betalt for publisering eller lesing. Med den tekniske infrastrukturen vi nå får på plass, ved at det er mulig å publisere vitenskapelige artikler på både engelsk og norsk, og ved at vi har en profesjonell redaktørstab, tilhører Psykologtidsskriftet en 2 %-gruppe innen diamant open access-publisering på verdensbasis. Mitt håp er at flere i vårt norske fagmiljø skal gjøre seg kjent med de muligheter som ligger i at fagfeltet har et slikt eget tidsskrift.

Men Psykologtidsskriftet skal være mer enn vitenskapelig publisering. Jeg håper 2025 blir et år hvor vi får høre fra nye psykologstemmer, både i debattspaltene så vel som i våre faglige tekstsjangere. Hos oss skal terskelen være lav for å dele fag og rolleutfordringer.

I året som kommer, vil vi også fokusere på å utvikle journalistikken. Føl deg velkommen til å sende oss tips om saker du mener vi bør dekke. Aldri har psykologprofesjonen stått overfor større omveltninger enn det den gjør nå, og vi trenger å trekke tanker, prosesser og utfordringer som angår feltet, frem i lyset.

Men før vi gir oss i kast med et helt nytt år, er tiden nå inne for kos og konsolidering. Jeg ønsker alle våre lesere, forfattere, redaksjonsrådet, fagfeller og våre eiere en riktig fin og fredfull juletid.